

Попович Василь Іванович

Завідувач кафедри оториноларингології з курсом хірургії голови та шиї Івано-Франківського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор

106

ВИНАХІДНИКИ УКРАЇНИ

Вчений у галузі оториноларингології та онкології, громадський діяч, талановитий організатор, під керівництвом якого успішно працюють центр мікрохірургії і реконструктивної хірургії ЛОР-органів, центр ендоскопічної хірургії ЛОР-органів у дітей, центр слухомовної реабілітації дітей з вадами слуху. Дійсний член Міжнародної академії авторів наукових відкриттів. Член правління Українського, голова правління Івано-Франківського осередку асоціації оториноларингологів. Член Європейського товариства оториноларингології і хірургії голови та шиї. Автор першої вітчизняної «Класифікації місцевих променевих ускладнень у онкоотоларингологічних хворих» (2011 р.). Автор та співавтор понад 270 наукових робіт, п'яти монографій, низки авторських свідоцтв на винаходи, методичних рекомендацій. «Людина року» в Україні у 2007 р.

Наукова діяльність В. І. Поповича направлена на вдосконалення методик органо- та функціонально зберігаючих оперативних втручань при онкозахворюваннях гортані й орофарингеальної ділянки, парацитовидних залоз, розробку нових методик лікування поліпозного риносинуситу, асоційованого з непереносимістю аспірину, а також на розробку програм реабілітації пацієнтів, хворих на риносинусити та глухоту. Одним із найважливіших напрямів наукових досліджень Василя Івановича є розробка методик комплексного лікування при хронічних запальних процесах носа та приносних пазух.

Народився Василь Іванович Попович 31 березня 1960 р. у м. Долина Івано-Франківської області. Фахову освіту здобув у Томському державному медичному інституті, який закінчив із відзнакою в 1985 р.

Із 1986 р. пройшов шлях від лікаря санітарної авіації в Томській області до головного лікаря НДІ онкології Томського наукового центру Російської АМН. У 1992 р. достроково захистив кандидатську дисертацію та став старшим науковим співробітником відділення пухлин голови і шиї цього НДІ. У 2000 р. захистив докторську дисертацію на тему «Сучасні методи лікування хворих на рак орофарингеальної області, шкіри і нижньої губи». Професор, доктор медичних наук Росії та України. З 2001 р. читав курс оториноларингології з курсом хірургії голови та шиї в Івано-Франківському національному медичному університеті.

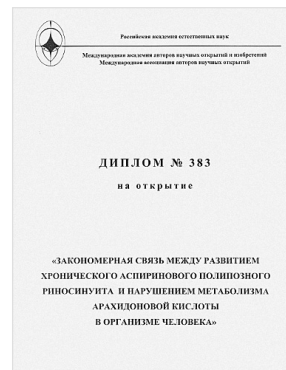
Керівник авторського колективу двох наукових відкриттів у галузі медицини, підтверджених дипломами Міжнародної академії авторів наукових відкриттів. Відкриття стосуються проблеми поліпозного риносинуситу, асоційованого з непереносимістю аспірину: «Закономірний зв'язок між роз-

витком хронічного аспіринового поліпозного риносинуситу і порушенням метаболізму арахідонової кислоти в організмі людини» (2009 р.) та «Закономірність порушення метаболізму арахідонової кислоти в організмі людини при інактивації циклооксигенази» (2013 р.).

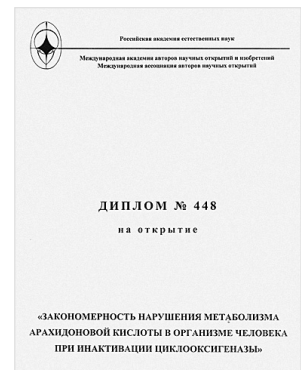
У результаті наукових досліджень запропонований новий концептуальний підхід до розуміння етіопатогенезу поліпозу носа, асоційованого з непереносимістю аспірину, який полягає у погляді на захворювання як метаболічну хворобу (ензимопатію). Принципова позиція етіопатогенезу полягає в наявності первинного, генетично-детермінованого дефекту ключового ферменту метаболізму ненасичених жирних кислот, зокрема арахідонової — конститутивної циклооксигенази (ЦОГ). Унаслідок порушення функції ЦОГ блокується циклооксигеназний шлях метаболізму жирних кислот, у результаті чого включаються обхідні (патологічні) шляхи їх метаболізму. Це закінчується накопиченням великої кількості лейкотрієнів (ЛТ), які проявляють виразні біологічні ефекти в контексті хронічного запалення дихальних шляхів і поліпозного росту. В пацієнтів із невстановленим діагнозом прийом аспірину не провокує захворювання, а викликає клінічну маніфестацію хвороби та ініціює розвиток метаболічного кризу, який розцінюється сьогодні як реакція гіперчутливості на прийом аспірину. Подальше вивчення закономірностей формування та перебігу захворювання як метаболічної хвороби дасть змогу розробити етіопатогенетично обґрунтовані методи ефективного лікування та ранньої діагностики цієї тяжкої інвалідизуючої хвороби.

Василь Іванович — людина із загостреним почуттям особистої відповідальності перед державою, народом та совістю. Під його керівництвом було започатковано низку гуманітарних проектів: Сибірський центр Української культури «Джерело», реконструкцію будинку для літніх людей у с. Чернів Тисменицького району Івано-Франківської області, безоплатне слухопротезування глухих дітей Прикарпаття, «Лікарню для ведмежат».

За особистий внесок у розвиток науки Василь Іванович Попович нагороджений: премією ВДНГ СРСР (1991 р.), медаллю ім. Петра Капіці Російської академії наук (2009 р.), орденом «Золотий орел» Європейської академії природничих наук (2009 р.), орденом «Шевальє» Бельгійської академії наук (2012 р.), нагородами низки закордонних асоціацій винахідників. У 2011 р. Василь Іванович став лауреатом обласної премії ім. Герасима Терсенова, а у 2012 р. був визнаний «Кращим науковцем Прикарпаття».

Диплом на відкриття № 383 від 12.10.2009 р.

Диплом на відкриття № 448 від 12.04.2013 р.